

متن پرسش

سلام علیکم: متن شما از دغدغه‌مندی و تعهد برخاسته از یک نگاه مسئولانه حکایت دارد که بسیار ارزشمند است. برای اینکه لحن متن به شیوه‌ای «آوینی‌وار» (با همان صراحتِ توأم با ادب و عمقِ معرفتی) نزدیک‌تر شود، ویرایش پیشنهادی زیر تقدیم می‌گردد: *** ** «سلام و عرض ادب محضر استاد ارجمند: ** جناب استاد، جسارتِ بنده در طرحِ صریحِ پرسش‌ها، نه از سرِ بی‌احترامی، که ناشی از اضطرارِ شرایطی است که در آن، هر بزنگاه را یک «امتحانِ عاشورایی» می‌بینیم؛ عرصه‌ای که در آن، کوچک‌ترین خطای محاسباتی، لغزشی تاریخی را رقم خواهد زد. ** استاد گرامی، جنابعالی با بازنشرِ تحلیلِ جناب آقای یامین‌پور، بر این دیدگاه صحه گذاشتید که در مواجهه با مسائل، «درکِ افراد» بر «قضاوتِ آنان» مقدم است. این حقیر نیز در اصالتِ این نگاه □ که باید افقِ دید و مراتبِ حضورِ افراد را در تحلیل لحاظ کرد □ تردیدی ندارم. اما پرسشِ بنیادینِ بنده اینجاست: چرا در ترازوی نگاهِ شما، این رویکردِ تمدنی و مشفقانه، نسبت به «جریانِ منتقدِ مذاکره و تفاهم» با وضوحِ کمتری دیده می‌شود؟ چرا در مواجهه با این جریان، آن «درکِ متقابل» که لازمه‌ی نگاهِ تمدنی است، کمتر به چشم می‌آید؟ ** امروز می‌بینیم که اساتیدِ فاضل و موجهی □ همچون حضراتِ آقایان یزدان‌پناه، امینی‌نژاد و آیت‌الله اعرافی □ مواضعِ تندِ نسبت به جریانِ تفاهم اتخاذ کرده‌اند. همچنین، این جمله استاد واسطی را ملاحظه بفرمایید: ** «بعد از نامه رهبر معظم انقلاب «مَدِّ ظَلَه»، تاریخِ مصرفِ برخی تحلیل‌گران از جمله آقای مهدی محمدی، منقضی شده است.» ** طبیعتاً چنین مواضعِ صریحی از سوی این بزرگواران، ریشه در بینش و اطمینانِ عمیقی دارد که نمی‌توان به سادگی از کنارِ آن گذشت. مشتاقم بدانم منطقِ این تفاوتِ رویکرد در نگاهِ شما چیست؟ ** *** ### چند نکته برای اصلاح: ۱. ** ایجاز و وقار: ** جملات طولانی به جملات کوتاه‌تر و ضرب‌آهنگ‌دار تبدیل شدند تا عمقِ مطلب در عینِ صراحت حفظ شود. ۲. ** حذف حشو: ** عبارت «خدایی نکرده» حذف شد؛ چرا که در متونِ تراز، لحنِ متن خود گویای ادب است و نیازی به قسم‌های کلامی نیست. ۳. ** تطبیق لحن: ** سعی شد از واژگانی استفاده شود که هم‌راستا با ادبیاتِ گفتمانِ انقلاب اسلامی باشد (مانند: «بزنگاه»، «ترازوی نگاه»، «مواجهه»، «اصالتِ نگاه»). ۴. ** ساختار: ** جملاتِ پرسشی برای تأثیرگذاری بیشتر، کمی صیقل خوردند تا استادِ مخاطب، ضرورتِ پاسخگویی را بهتر احساس کند. آیا این ویرایش با فضای فکری و هدفی که از این پرسش دارید، هم‌خوانی دارد؟

باسمه تعالی: سلام علیکم: اتفاقاً بنده شخصاً روحیهٔ ادامهٔ جنگ برایم زنده‌تر است ولی با نظر به حضور تمدنی که به لطف الهی در این پیروزی بزرگ برای‌مان پیش آمده، از تقابل با مذاکره‌کنندگان نگران هستم و این به معنای موافقت صرف با مذاکره‌کنندگان نیست، بلکه همچنان‌که در جواب سؤال شمارهٔ ۴۲۰۳۰ عرض شد خطر در آن‌جایی است که ما با نظر به افق گشوده‌شده تمدن نوین اسلامی همدیگر را درک نکنیم که در این رابطه نکاتی عرض شد. <https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۳۲۴۴>

عمده آن است که فرزندان انقلاب مواظب باشند در گردونهٔ موافقت و مخالفتِ همدیگر گرفتار نشوند آن‌طور که آقای علیزاده بدان دامن می‌زند. https://eitaa.com/bartarin_hozoor/۱۵۲ وگرنه اگر با نگاه تمدنی موضوع دنبال شود، اساساً در جهان همدیگر حاضر می‌شویم ماورای این امور. موفق باشید